

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-4 У. 3866/14
Дана: 23.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А., из ..., .., кога заступа Момчило М. Ковачевић, адвокат из Ниша, Синђелићев трг 29, ради поништаја решења тужене Војне поште 1122 Београд, Уп-2 број 19-23/2012 од 10.02.2014. године, са Б.Б., из ..., .., В.В., из ..., .., Г.Г., из ..., .., Д.Д., из ..., .., Ђ.Ђ., из ..., .., Е.Е., из ..., .., Ж.Ж., из ..., .., З.З., из ..., .., И.И., из ..., .., Ј.Ј., из ..., .., К.К., из ..., .., Л.Л., из ..., .., Љ.Љ., из ..., .., М.М., из ..., .., Н.Н., из ..., .., Њ.Њ., из ..., .., О.О., из ..., .., П.П., из ..., .. и Р.Р., из ..., .., као заинтересованим лицима, у правној ствари пријема у професионалну службу, након одржане усмене јавне расправе дана 17.04.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној 23.04.2015.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда П-2 У.9896/12 од 25.10.2013. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против одлуке команданта Команде Копнене војске, ИНТ. бр. 16-414 од 19.04.2012. године, којом је извршен избор кандидата за пријем у професионалну војну службу 19 лица, овде заинтересованих лица, за дужност слагач падобрана-падобранац, ВЕС 72207 у 63. Падобранском батаљону Специјалне бригаде Копнене војске, место службовања Ниш.

Тужбом, поднетом дана од 13.03.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да се на листи кандидата за избор, према редоследу, налазио на првом маству, а да су и првостепена одлука, а и оспорено решење, донети на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања код вршења

безбедоносне провере, у смислу одредбе члана 18. Правилника о безбедносним проверама лица које врши ВБА, којом је предвиђено да се поред кандидата у безбедносној провери проверавају и лица са којим кандидат живи у заједничком домаћинству. Наводи да је погрешно утврђено да тужилац живи у заједничком домаћинству са оцем и мајком, што је имало негативну конотацију на безбедносну проверу, с обзиром да је против његовог оца вођен кривични поступак за кривично дело које се гони по службеној дужности, јер управо супротно, тужилац не живи у заједничком домаћинству, већ је формирао ванбрачну заједницу са ванбрачном супругом С.С. у селу ..., док његови родитељи живе у .... Сматра да наведена одредба Правилника није поштована, јер тужилац већ четири године не живи са родитељима, а према понашању оца има критичан став и не оправдава његове поступке, због чега са њим није у контакту четири године. Наводи да је код рангирања био најбољи кандидат, због чега сматра, а што сматрају и његови инструктори, старешине и колеге, да је стручно и професионално у потпуности припремљен за професионалну војну службу у 63. падобранском батаљону, будући да је обуку завршио са високом оценом, да је добио звање падобранца са сертификатом и да је физички и психички потпуно припремљен и високо мотивисан. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлуку.

Тужени орган је доставио Суду списе предмета и одговор на тужбу, у коме посебно истиче регулативу прописану одредбом члана 4. став 1. тачка 2. Уредбе о пријему у професионалну војну службу, затим одредбу члана 6. став 4. тачка 7. Закона о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији и одредбу члана 2. Правилника о безбедносним проверама лица које врши Војнобезбедносна агенција, из којих одредби произлази да је питање безбедносне провере и оцене безбедносне подобности за рад у Војсци Србије заправо претходно питање. Наводи да је то претходно питање коначно расправила ВБА, тако што је дала негативну оцену безбедносне провере тужиоца, због чега он не испуњава безбедносне критеријуме за пријем у професионалну војну службу на одређено време у својству професионалног војника, а да доносилац оспореног решења нема могућности да питање безбедносне провере измени, нити да о њему расправља, или евентуално одлучи на други начин, нити да мења услове пријема које је Уредбом прописала Влада РС. На крају, одредбом члана 10. став 1. Правилника о раду унутрашње контроле Војнобезбедносне агенције, којом је прописано да унутрашња контрола поступа по притужби грађанина достаљеној ВБА, који сматра да су му појединачним актом, или радњом ВБА, повређена или ускраћена људска права или слободе. Предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица одговор на тужбу нису дала.

Управни суд је у присуству тужиоца и адв. Дубравке Лазаревић - пуномоћника тужиоца по заменичком пуномоћју, у присуству овлашћеног лица туженог органа и заинтересованих лица Г.Г. и Д.Д., а у одсуству осталих, уредно позваних заинтересованих лица, одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), на којој је пуномоћник тужиоца навела да остаје у свему при наводима тужбе и додала да тужилац није члан породичног домаћинства свога оца, због чега не треба да буде доведен у везу са њим и да је нејасно како је тужилац у поступку селективне провере и припреме био

први и како тада нису постојале безбедоносне сметње, а сада приликом пријема постоје безбедоносне сметње. Навела је да се доводи у сумњу ко је вршио безбедоносну проверу код селектирања, а ко по наведеном конкурс за избор и указала да је и у време обављања селективне обуке тужиоца, такође вођен кривични поступак против његовог оца и да тужилац ни тада са њим није био у заједничком домаћинству. Предложила је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење. Трошкове је тражила, на име састава тужбе износ од 16.500,00 динара, на име приступа Суду износ од 18.000,00 динара, као и на име судских такси.

Представник туженог органа је навео да се ради о замени теза пуномоћника тужиоца, будући да је безбедоносна провера кумулативни услов за пријем у службу, па стим у вези, да само кандидат који прође успешно обуку и добије позитивну безбедоносну проверу може бити биран и да негативна оцена безбедносне провере значи да не испуњава један од кумулативних услова за избор. Такође, навео је да безбедоносну проверу врши Војнобезбедносна агенција, а не тужени орган, који на ту проверу не може да утиче. Предложио је да Суд тужбу одбије. Трошкове није тражио.

Присутна заинтересована лица сагласно су изјавила да остављају Суду на оцену законитост оспореног решења.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, списка предмета, речи пуномоћника тужиоца, представника туженог органа и заинтересованих лица и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази:

тужба је неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Управног суда, II-2 У.9896/12 од 25.10.2013. године, којом је поништено решење туженог органа Уп-2 број 19-6/2012 од 25.06.2012. године, којим је одбијена тужиочева жалба изјављена против одлуке команданта Копнене војске, инт. број 16-414 од 19.04.2012. године, којом је, са листе за избор кандидата за пријем у професионалну војну службу на одређено време по уговору у својству професионалног војника, изабрано 19 кандидата, у овом спору заинтересованих лица. У наведеној пресуди, Управни суд је оценио да је решење туженог органа, број Уп-2 број 19-6/2012 од 25.06.2012. године, засновано на повреди одредбе члан 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер разлози дати у његовом образложењу не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву решења, будући да је акт Војнобезбедносне агенције, пов.бр.31-33/89 од 09.03.2012. године, којим је оцењено да тужилац не испуњава безбедносне критеријуме, био једини разлог због ког тужилац није изабран за пријем у службу по предметном конкурс, при чему у списима предмета није било доказа да је безбедоносна провера извршена. У образложењу оспореног решења, донетог у извршењу наведене пресуде Управног суда, тужени орган је навео да је од Војнобезбедносне агенције Министарства одбране, затражио допуну података, односно достављање доказа да је за тужиоца безбедносна провера стварно извршена, са разлозима због који је оцењено да тужилац не испуњава

безбедносне критеријуме за пријем у професионалну војну службу, која је туженом доставила потврду, пов.бр.18148-2 од 10.12.2013. године, која је доказ да је за тужиоца извршена безбедносна провера и која садржи разлоге због којих је иста оцењена као негативна. На основу овако употпуњеног поступка, тужени орган је закључио да тужилац у погледу безбедносних критеријума не испуњава услове за пријем у професионалну војну службу, прописане одредбом члана 4. став 1. тачка 2. Уредбе, те је донео оспорено решење, којим је одбио жалбу тужиоца изјављену против решења ИНТ. бр. 16-414 од 19.04.2012. године, применом одредбе члана 230. став 2. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 2. Уредбе за пријем у професионалну војну службу, прописано је да се у војну службу, у својству професионалног војника, на формацијско место предвиђено за професионалног војника, може примити држављанин Републике Србије који је одслужио војни рок под оружјем или је на други начин војно обучен, ако поред општих услова за пријем и услова утврђених формацијом, односно актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места команде, јединице и установе, испуњава и услов да је безбедносно проверен и да нема безбедносних сметњи за рад у Војсци Србије и ван Војске Србије.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да је правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, правилно закључујући да тужилац у погледу безбедносних критеријума не испуњава услове за пријем у професионалну војну службу, јер је у поступку безбедносне провере, на основу потврде Војнобезбедносне агенције Министарства одбране, пов.бр.18148-2 од 10.12.2013. године, прибављене у поновном поступку, у извршењу пресуде Управног суда, II-2 У.9896/12 од 25.10.2013. године, на несумњив начин утврђено да је тужилац негативно оцењен.

Суд је посебно ценио навод тужбе да је тужилац код рангирања био најбољи кандидат и да је стручно и професионално у потпуности припремљен за професионалну војну службу, али налази да је тај навод без утицаја на законитост оспореног решења. Ово с тога, што је, како правилно закључује тужени орган, позитивна оцена безбедносне подобности за рад у Војсци Србије један од кумулативно прописаних услова за пријем у професионалну војну службу, па изостанак једног од тих услова, конкретно изостанак позитивне оцене у безбедносној провери, подразумева да тужилац не испуњава прописане услове за пријем у професионалну војну службу.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су, са изложеног, без утицаја на правилност и законитост оспореног решења, при чему су исти већ били истицани у жалби и као такви били предмет правилне оцене туженог органа, због чега нису посебно образлагани овом пресудом

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

Будући да је тужба одбијена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као у ставу II диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.04.2015. године, II-4 У. 3866/14

Записничар
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ